

Zvejnieka meitene

A. Vinters

A. Vinters

Zvej-nie - ka bū - di - ņas lo - gā
u - guns vēl pus - nak - tī mirdz.
Ne-mie - ra pil - na un bai - ga
zvej - nie - ka mei - te - nes sirds.

Jūra tik vētraini bango,
Jūrā tai aizbraucis draugs,
Acis tai nemierā zaigo,
Klusi tā mīļoto sauc.

Zin' tā, cik vētrainā naktī
Jūra spēj viltīga būt.
Zvejnieka meitene sirdī
Bailes un nemieru jūt.

Pagāja nakts, tumši baiga,
Uzausa rīts brīnumjauks.
Smaids atplaukst meitenes vaigā,
Pārbraucis mīļotais draugs.